

עת"א 2574/11/21 - גפן אוחנה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 2574-11-21 אוחנה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי	גפן אוחנה (אסיר)
עותר		
נגד		
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל	

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") להורות למשיבים להעבירו למתקן כליאה אחר.

המבקש, אשר מוחזק כיום בבית סוהר שיטה, טוען כי פנה אל הגורמים המתאימים אצל המשיבים בבקשתו להעברה למתקן כליאה אחר, לכלא מעשיהו או לכלא אלה, אך בקשתו אינה זוכה להתייחסות. לטענתו, יש לו סכסוכים בצפון וגם חלק מן הסוהרים מכירים את משפחתו של הקורבן בתיק הפלילי שבו הורשע והוא חושש להיות בבית סוהר במחוז הצפוני ועל כן מבקש לעבור לאחד משני בתי הסוהר האמורים. לטענתו, יום לאחר שהגיש את העתירה, הועבר מבית סוהר צלמון לבית סוהר שיטה. המבקש טוען כי מיצה את ההליך המנהלי ומכאן עתירתו. בדיון, הרחיב המבקש וטען כי אנשי המודיעין בבית הסוהר מתנכלים לו, לדבריו, הם מנהלים את בית הסוהר ועושים למבקש, לטענתו, כל מיני "טריקים" באוכל, בשינה, בטלויזיה. המבקש מסר כי אם לא תהיה לו ברירה, יאלץ לפתוח בשביתת רעב.

המשיבים בתגובתם לעתירה טענו כי סוגיית העברת אסירים, מוגדרת בסעיף 12 לפקודת בתי הסוהר, התשל"ב-1971, מצוי בלב שיקול הדעת המנהלי של הגורמים המקצועיים ואין לאסיר פלוני זכות קנויה ביחס למקום החזקתו.

בנוסף הפנו המשיבים לנוהל 06.11 בנושא "כללים בדבר העברת אסירים בין בתי הסוהר" לפיו תנאי מקדמי לבחינת בקשת אסיר להעברה, הינה התנהגות חיובית לתקופה רצופה של 3 חודשים עובר להגשת הבקשה. במקרה כאן, לא זו בלבד שהמבקש אינו עונה על התנאי המקדמי אלא שהגורמים המקצועיים אצל המשיבים, קיבלו החלטה ביום 3.10.21 על העברת המבקש מבית סוהר צלמון לבית סוהר שיטה בשל חמ"ן שלילי בעקבות סכסוכים של המבקש עם אסירים אחרים.

המשיבים טענו כי במקרה כאן, פעלו בהתאם להנחיית הגורמים המקצועיים אצלם, אשר מעודכנים ביחס לסכסוכים של המבקש במתקני כליאה שונים וכי לא נפל פגם בהחלטה ואין מקום להתערבות בה. הם הוסיפו והפנו לבקשה אשר הוגשה על ידי המבקש בעצמו, להעברתו לבית סוהר אלה או לבית סוהר שיטה וטענו כי דווקא נענו לבקשתו בכך שהועבר לבית סוהר שיטה. על כן עתרו המשיבים להורות על דחיית העתירה.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להידחות.

ראשית, כידוע, בית המשפט אינו מחליף את שיקול הדעת של הגורמים המקצועיים אלא בוחן את סבירות ההחלטה המנהלית בכלים מנהליים. אחר שבחנתי את תהליך קבלת ההחלטות המשיבים לרבות זו המורה על העברת המבקש למתקן הכליאה שיטה, בין היתר על יסוד המידע אשר הוצג לעיוני, חלקו גלוי וחלקו חסוי, הגעתי לכלל דעה כי המדובר בהתנהלות ובהחלטה סבירים בהחלט ואין כל הצדקה להתערבות כלשהי.

שנית, לאסיר אין זכות קנויה לבחור את בית הסוהר שבו יוחזק ומנגד, אחראים המשיבים לשמור על שלומם וביטחונם של האסירים ואנשי הצוות, מטרה אשר מושגת בין היתר באמצעות ניהול מערך מודיעין וניהול מקיף ועדכני.

המבקש טען בעתירתו כי הוא מבקש לעבור לאחד מבתי הסוהר אלה או מעשיהו, אולם הוא אישר, כי אכן כפי שעולה מן הפנייה הכתובה אשר הוגשה לעיון בית המשפט, הוא ביקש העברה לשיטה או לאלה והסביר כי פעל בהתאם לעצת גורמי שב"ס לפיה אם יעבור כעת, יוכל לבקש בהמשך העברה נוספת.

בעניינו של המבקש, לא נמצא טעם המונע את החזקתו בבית הסוהר שיטה וגם לא מצאתי פגם כלשהו אחר בהחלטה על העברתו לשם, אשר אף התיישבה עם רצונו של המבקש כפי שהביע בבקשתו הכתובה אשר הוצגה לעיון בית המשפט. ככל שהמבקש חפץ לעבור לבית סוהר אלה או למעשיהו, הוא רשאי, כמובן, לעשות זאת בהתאם לפקודות שב"ס ובקשתו תיבחן ותישקל באופן ענייני, בחלוף התקופה הקבועה בפקודות ובתנאים המפורטים בהן.

סיכומי של דבר, אני מורה על דחיית העתירה.

פסק הדין יועבר לעותר בעצמו ולב"כ המשיבים.

ניתן היום, י"ח טבת תשפ"ב, 22 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.